

Saksnr. 26/5069

Dato 18. juni 2026

FISKERIDIREKTORATETS ANBEFALINGER ETTER HØRING AV FORSLAG TIL KRITERIER FOR DISPENSASJON OG OVERGANGSORDNING TIL NYE KRAV TIL AUTOMATISKE VEKTER OG VEIESYSTEM

1. Innledning

Fiskeridirektoratet viser til de nye kravene til automatiske vekter og veiesystemer, vedtatt av Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) 3. februar 2026, og vår høring 10. februar 2026 med forslag til kriterier for dispensasjon og utforming av overgangsordning til nye krav. Høringsfristen ble satt til 7. april 2026.

Kravene trer i kraft 1. januar 2027 for pelagisk sektor og 1. januar 2028 for landinger av hvitfisk, skalldyr og andre viltlevende marine ressurser. De nye kravene følger av

[Midlertidig forskrift om automatiske vekter og automatiske veiesystemer ved mottak av pelagisk fisk - Lovdata](#)

[Forskrift om endring av forskrift om landings- og sluttseddel \(landingsforskriften\) - Lovdata](#)

Regelverket omfatter også nye måletekniske forskrifter vedtatt av Justervesenet.

Kravene til automatiske vekter og veiesystem vil gjelde for alle mottakere av fisk i første hånd. Med fisk menes viltlevende marine ressurser og produkter herav, med unntak av anadrome laksefisk. Fiskeridirektoratet er gitt hjemmel til å fatte vedtak om dispensasjon for «særlige tilfeller», til å beslutte hva som er «særlige tilfeller», samt sette vilkår for dispensasjoner.

På bestilling fra NFD ble det i februar 2026 sendt på høring forslag til kriterier for dispensasjon og forslag til overgangsordning til de nye kravene ([Høring - automatisk vekter og veiesystem](#)). Målet med den nå gjennomførte høringen har vært å finne et best mulig balansepunkt mellom ulike hensyn og samtidig gi systemutviklere, leverandører og næringen forutsigbarhet i arbeidet med å utvikle og anskaffe nødvendige teknologiske løsninger og til å innrette rutiner, drift, mottakssteder og anlegg i tråd med de nye kravene.

Høringssvarene blir lagt frem og besvart i det følgende. På bakgrunn av de mottatte høringsuttalelsene og behandlingen av disse har vi kommet frem til at overgangsordningen og kriteriene for dispensasjon og dispensasjonsordning bør bli stående slik som fremlagt og foreslått i høringen. Fiskeridirektoratet takker for gode og konstruktive kommentarer og innspill fra salgslag og næringen ([Høringsuttalelser – automatisk vektor og veiesystem](#)).

Fiskeridirektoratet anbefaler at det legges til rette for en begrenset overgangsordning. Det foreslås at overgangsordningen omfatter mottakere som av tekniske årsaker må bytte ut hovedvekten i perioden fra de nye kravene ble vedtatt og frem til ikrafttredelse for å kunne opprettholde normal produksjon og drift ved mottaket, og det på det aktuelle tidspunktet vekten(e) må byttes ut ikke finnes løsninger på markedet for lagring av hendelsesdata i vekten eller veiesystemet. Ordningen gir fritak fra kravet til lagring av hendelsesdata i inntil tre år fra ikrafttredelsesdato. De øvrige kravene skal følges. Innenfor denne perioden skal mottaker sørge for å på plass systemer for lagring av hendelsesdata. Ordningen skal være søknadsbasert, og behovet må kunne dokumenteres.

Fiskeridirektoratet anbefaler også å gå videre med dispensasjonsordningen basert på omsetningsverdi. Mottak med en samlet førstehåndsomsetning per kalenderår på mindre enn 15 mill. NOK kan på bakgrunn av søknad få dispensasjon fra kravet om bruk av automatisk vekt og fra kravet om hendelsesdata. De øvrige kravene skal følges. Dispensasjonen skal være tidsbegrenset, men med mulighet for forlengelse. Søknadskriteriet og innslagspunktet for dispensasjon baseres på gjennomsnittet av de tre siste års omsetning ved mottaksanlegget.

Søknad om dispensasjon fra kun kravet til bruk av automatisk vekt vil i tillegg til omsetningsverdi og fritak gitt gjennom dispensasjonsordningen, måtte vurderes og ses i sammenheng med type mottaksanlegg, mottaksstruktur og hvordan fangsten mottas og produseres på mottaksstedet. Det kan være mindre mottak hvor omsetningsverdien er forholdsvis høy, men hvor fangsten mottas og håndteres på en slik måte at det ikke er praktisk hensiktsmessig med bruk av automatisk vekt. Disse vil kunne få dispensasjon ut fra en konkret helhetsvurdering basert på kost sett opp mot nytte.

Det bør ellers legges opp til en streng praktisering og svært begrenset bruk av dispensasjonsadgangen fra kravene til det automatiske veiesystemet, med unntak av dispensasjon fra kravet om lagring av hendelsesdata gjennom dispensasjonsordningen.

En nærmere beskrivelse av overgangsordningen, kriterier for dispensasjon og dispensasjonsordning, samt informasjon om fremgangsmåte ved søknad om dispensasjon og etablering av elektroniske påmeldings- og søknadsskjema, gis avslutningsvis i pkt. 5.

2. De nye kravene og dispensasjonshjemlene

2.1 Krav til automatiske vekter og veiesystem

Det nye regelverket stiller krav om

- automatiske vekter,
- lagring og overføring av veiedata til Fiskeridirektoratet,
- lagring av hendelsesdata i veiesystemet,

- et feilhåndteringssystem,
- elektronisk utveksling av veiedata med seddelsystemet, samt
- registrering av vektene før de tas i bruk.

Alle vekter som brukes ved landing av fisk, inkludert ikke-automatiske vekter når det tillates, skal være en del av et automatisk veiesystem, der vekten(e) er elektronisk tilkoblet og leverer sanntidsdata om alle veiinger til Fiskeridirektoratet. Det automatiske veiesystemet skal videre koble veiedata fra vektene til landings- og sluttseddel og bruke veiedataene elektronisk til utfylling og klargjøring av seddeldata, før seddelen overføres elektronisk til fiskesalgslaget. Fiskesalgslaget videresender informasjonen til Fiskeridirektoratet.

For fartøy som veier fangsten om bord og mottaker benytte disse veiedataene ved føring av seddel, skal kravene til vekt og veiesystem etterleves. I slike tilfeller må det gis dispensasjon fra veieplikten ved landing, og det må lages til en løsning for utveksling/innhenting av veiedataene fra vekten om bord til seddelsystemet. Det vises til pilotprosjektet "Vekt om bord".

Alle veiedata og data om hendelser i veiesystemet som kan virke inn på veieresultat skal i tillegg lagres lokalt i vekten eller i veiesystemet. Mottaker skal lagre dataene i minst 5 år. Dataene skal være tilgjengelige for Fiskeridirektoratet og skal kunne hentes frem ved kontroll på mottaksstedet. Veiesystemet skal ha en integrert funksjon for å kunne melde inn, rette opp og sende inn ny versjon ved feil og mangler i overførte data.

Hver enkelt vekt som benyttes ved landing og førstehåndsomsetning av fisk skal registreres hos Fiskeridirektoratet før den kan tas i bruk. Det er en forutsetning for å kunne registrere vekten hos Fiskeridirektoratet at den også er registrert hos Justervesenet ettersom Fiskeridirektoratet henter deler av dataene om vekten fra Justervesenet. Det følger av forskriften at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere prosedyrer for registrering.

2.2 Dispensasjonshjemlene

Kravene til automatiske vekter og veiesystem gjelder for alle mottakere av fisk i første hånd. Nytt regelverk åpner likevel for at Fiskeridirektoratet i særlige tilfeller kan gi dispensasjon fra kravet til automatisk vekt, og fra kravene som er satt til det automatiske veiesystemet.

Det står i midlertidig forskrift om automatiske vekter og automatiske veiesystemer ved mottak av pelagisk fisk § 3 første ledd og landingsforskriften § 6 første ledd at mottaker skal ha automatisk vekt egnet til bruk ved landing av fisk. Forskriftene gir unntak for noen typer landinger. Dette følger av § 3 andre ledd og § 6 andre ledd hvor det står at en ikke-automatisk vekt kan benyttes ved landing av fryst fisk og rensefisk, for veiing av utsortert pelagisk fanget fisk og fisk som sorteres ut til produksjon av farse-, mel og oljeprodukter i henhold til landingsforskriften § 5 andre ledd, og for veiing av fisk som mottas på annen måte enn i første hånd, med unntak av avskjær ved industrianlegg og for veiing av bifangst.

Dersom det er behov for å kunne benytte en egnet ikke-automatisk vekt utover disse angitte tilfellene, kan det søkes om dispensasjon med hjemmel i midlertidige forskrift § 3 sjette ledd og landingsforskriften § 6 sjette ledd, hvor det står:

«Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra kravene til vekt. Det skal ved dispensasjon fra kravet om bruk av automatisk vekt tas hensyn til mengden fisk som landes og antall landinger hvert kalenderår, samt kostnadene i forbindelse med anskaffelse av slikt utstyr. Fiskeridirektoratet beslutter hva som er et særlig tilfelle og kan fastsette vilkår til dispensasjoner gitt etter denne bestemmelsen.» (Fiskeridirektoratets understrekning).

Det er med denne dispensasjonshjemmelen tenkt på de minste mottaksanleggene, og med små mottaksanlegg er det tradisjonelt tenkt på mottakere og mottaksanlegg som tar imot et mindre antall små blandingsfangster fra mindre fartøygrupper lokalt. Landing til mobile kjøpestasjoner, restauranter, detaljister og kaisalg, hvor mottaksstedet og mengden fisk som mottas i seg selv tilsier at det ikke er hensiktsmessig å bruke automatisk vekt, vil typisk kunne anses som særlige tilfeller. Tilsvarende gjelder landing til mindre mottaksanlegg med mye manuell behandling av fangsten fra den mottas og frem til seddelen er ferdig utfylt og signert. En del av vurderingen vil være om kostnadene med å anskaffe og benytte automatisk vekt står i forhold til nytten, samt mottakers evne til å bære kostnadene.

Fiskeridirektoratet kan videre med hjemmel i midlertidig forskrift § 4 åttende ledd og landingsforskriften 6a åttende ledd, i særlige tilfeller gi dispensasjon fra krav satt til det automatiske veiesystemet. Det kan gis dispensasjon fra kravene om at mottaker skal ha et automatisk veiesystem bestående av en eller flere vekter som angitt i midlertidig forskrift § 3 første og andre ledd, og landingsforskriften § 6 første og andre ledd, samt andre komponenter som er nødvendige for å sikre at all fisk som mottas veies, og at veie- og hendelsesdata lagres lokalt i vekten eller i veiesystemet, og fra kravet om at veiedata overføres til direktoratet.

Dispensasjonsadgangen er tenkt som en ren sikkerhetsventil uavhengig av mottaksanleggets størrelse, mottaksstruktur og omsetning. Det kan oppstå uventede situasjoner, eller det kan være helt spesielle tilfeller hvor det vil være nødvendig å vurdere adgang for dispensasjon.

3. Høringssvarene

3.1 Innledning

Høringsdokumentene ble 10. februar 2026 sendt til 11 instanser med høringsfrist 7. april 2026. Norges Fiskarlag fikk utsatt frist og sendte inn sitt svar 27. april 2026.

Det ble i høringsbrevet gjort oppmerksom på at høringsdokumentene ville være tilgjengelige for alle på Fiskeridirektoratets nettside ([Høring – automatisk vekt og veiesystem/forslag til kriterier for dispensasjon og overgangsordning](#)), og at andre enn direkte mottakere var velkomne til å komme med innspill.

Det ble mottatt høringsuttalelser fra Sjømat Norge, Sjømatbedriftene, Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Pelagisk Forening, Fiskebåt, Norges Sildesalgslag, Pelagia og Maaløy Seafood. Fiskeridirektoratet har gått gjennom og vurdert alle høringssvarene. Under følger først de generelle kommentarene til det nye regelverket og forslagene fremlagt i høringen, deretter de konkrete innspillene til selve overgangsordningen og kriteriene for dispensasjon.

3.2 Generelt

I alle de mottatte høringsuttalelsene, med unntak av ett, presiseres det at det er positivt at de nye kravene til automatiske vekter og veiesystem nå er vedtatt, og målsetningen med de nye kravene støttes. Alle ser behovet for en smidig implementering. Samtidig er det noe ulike meninger og forslag til hvordan dette best kan løses. Det inkluderer overgangsordningen, kriterier for dispensasjon og dispensasjonsordning. Det anbefales i tillegg løsninger som utsatt ikrafttredelse og lengre overgangsordninger.

Sjømat Norge er positiv til at det blir innført krav om automatiske vekter og veiesystem, og de er enig i at en forbedret landingskontroll er nødvendig for å øke tilliten til fiskerinæringen og for å bidra til like konkurransevilkår. De understreker at det likevel er nødvendig at Fiskeridirektoratet har høy prioritet på landingskontroller og fysisk tilstedeværelse.

Sjømat Norge har vært en sterk pådriver for innføring av krav om automatiske vekter og veiesystem, og de mener at de teknologiske forutsetningene for dette har vært til stede i flere år. De registrerer at høringsnotatet beskriver flere pågående prosesser som må sluttføres for at de nye kravene skal fungere, og går ut fra at Fiskeridirektoratet og andre involverte sørger for at alle forutsetninger er på plass i god tid før kravene trer i kraft. Sjømat Norge skriver videre at de legger til grunn at næringen inviteres til et nært samarbeid om dette der det er naturlig.

Sjømat Norge er generelt imot unntaksordninger og dispensasjoner basert på størrelse. De uttaler at ressurskontroll er avgjørende når det gjelder å sikre like konkurransevilkår, og at det ikke kan aksepteres at større selskap påføres økte kostnader samtidig som vi ikke lukker mulighetsrommet for ressurskriminalitet for mindre mottaksanlegg.

De mener at kravene om automatiske vekter og veiesystem er et viktig fremskritt, men at landingskontrollen likevel ikke vil være tilfredsstillende. Det er nødvendig at det kommer på plass løsninger og krav som kan pålegges som supplement, og kameraovervåking nevnes. De forutsetter at arbeidet med å få på plass slike krav forseres.

Sjømatbedriftene ser at økt digitalisering, automatisering av veieprosesser og kameraovervåking kan bidra til bedre kontroll og mer effektiv drift, og tar opp at erfaringer med Hovden-modellen viser at riktige løsninger kan gi effektiv produksjon, bedre flyt og redusert manuell håndtering, viktige gevinster som bør være førende for implementeringen.

Sjømatbedriftene mener videre at det er viktig å etablere et system med like krav for alle aktører. Regelverket skal sikre tillit, etterprøvbarhet og like konkurransevilkår, og dette mener de forutsetter at regelverket praktiseres enhetlig og at overgangsordninger og dispensasjoner ikke blir så vide og omfattende at det i praksis uthuler dette prinsippet.

De skriver at overgangsordning og dispensasjoner må begrenses og at innføringen av de nye kravene må være praktisk gjennomførbart og økonomisk bærekraftig. Det må anerkjennes at innføringen av de nye kravene vil være krevende og at en vellykket innføring forutsetter tett dialog med næringen, realistiske krav og tilstrekkelig tid til tilpasning.

De påpeker at automatiske veiesystemer og tilhørende teknologi vil medføre betydelige investeringer. Dette sammen med kameraovervåking krever fysisk plass og tilpasninger ved

eksisterende mottaksanlegg. Mange anlegg har begrenset areal og komplekse produksjonslinjer som kan gjøre implementeringen praktisk krevende og kostnadsdrivende. De tar opp at det er behov for ulike avklaringer for å kunne gjøre riktige investeringer mht. produksjonsflyt, samt om kravene skal gjelde all fangst eller kun hovedartene, om både dynamiske og statiske vekter tillates og hvordan ulike løsninger som pallevекter og batchveкter skal inngå i systemet. De stiller også spørsmål ved om leverandørmarkedet er modent nok til å levere nødvendige løsninger i tide.

Sjømatbedriftene anbefaler at myndighetene har dialog med utstysrleverandører, kartlegger leveransekapasitet og teknologisk modenhet, og sikrer at kravspesifikasjonene er realistiske og gjennomførbare. De viser til at økt konkurranse mellom leverandører over tid vil bidra til lavere kostnader og bedre løsninger. Dette forutsetter at markedet får tid til å utvikle seg.

Sjømatbedriftene mener at det kan være behov for å utsette ikrafttreddelsen for hvitfisk. En utsettelse til 1. januar 2029 eller 2030 skriver de at vil gi nødvendig tid til teknologiutvikling og standardisering, sikre bedre tilpasning til produksjonsprosesser, bidra til økt konkurranse i leverandørmarkedet og lavere kostnader, samt redusere risiko for feilinvesteringer. Dette vil etter deres vurdering gi en mer robust og effektiv innføring av regelverket.

Norges Sildesalgslag er positiv til at det nå innføres krav til automatiske vekter og veiesystem ved norske mottaksanlegg. Det mener de kan bidra til å redusere mulighetsrommet for feilføring av kvantum på seddel. De vurderer at dette, kombinert med et fremtidig krav til kameraovervåkning av mottaks- og veiepunkt ved landing, kan utgjøre en vesentlig forbedring av dagens ressurskontroll.

Salgslaget støtter at det gis mulighet for unntak fra de nye kravene basert på tydelige kriterier, og særlig fordi det er gitt en relativt kort frist fra vedtakelse til iverksettelse for pelagiske mottaksanlegg. De har ikke en nærmere formening om hvor terskelen for unntak skal ligge, men fremhever at det må være pragmatisk og gi rom for gode løsninger for de minste anleggene som eksisterer eller etableres i dispensasjonsperioden. Ellers opplever de at pelagiske anlegg er av slik dimensjon at de skal ha mulighet til å møte kravene stilt i den midlertidige forskriften innen ordinær frist, så lenge de tekniske løsningene er på plass.

Norges Fiskarlag er positive til de nye kravene og støtter målsettingen om et moderne, presist og effektivt vektregime. Dette mener de vil bidra til å styrke landingskontrollen, sikre korrekt registrering av ressursuttaket og økt tillit mellom myndighetene og næringen.

De peker samtidig på at overgang til nytt regelverk må gjøres på en hensiktsmessig og balansert måte, og at det er avgjørende at dispensasjonsordninger utformes slik at de fremstår forutsigbare, og at dispensasjonskriteriene er klart definert, tilgjengelig og enkle å praktisere.

Norges Kystfiskarlag stiller seg bak målsettingen om mest mulig pålitelig registrering av fangst, men peker på at det samtidig er viktig at nye krav ikke fører til dårligere landings- og leveringsmuligheter for den minste kystflåten. Innføringen av de nye kravene må ikke svekke grunnlaget for aktivitet, bosetting og verdiskaping i kystsamfunnene.

Norges Kystfiskarlag tar opp at kystflåten er avhengig av lokale mottak for å kunne levere fangst på en trygg og effektiv måte. Dersom kostnadene ved nye krav blir for store, kan

konsekvensen bli færre mottaksanlegg og lange avstander mellom mottak. Det vil da gi utfordringer særlig for mindre fartøy med begrenset rekkevidde og behov for rask levering av hensyn til kvalitet og sikkerhet. De mener at muligheter for dispensasjon må utformes på en måte som bidrar til å sikre videre drift for mindre mottak, særlig i distriktene. Det må være nødvendig fleksibilitet der kostnadene ved innføring av nye krav ikke står i rimelig forhold til nytten. Samtidig bør hovedregelen være lik praktisering av regelverket for å unngå ulike konkurransevilkår. Dispensasjoner bør være godt begrunnet og tidsavgrenset.

Pelagia uttaler at de har god innsikt i pågående utvikling for å imøtekomme de nye kravene, ettersom de leder FHF-prosjekt nr. 901811 «Tilpasning av teknologi og utvikling av software for automatiske veiesystemer ved landing av pelagisk fisk ved norske anlegg» på vegne av næringen. Prosjektet ble startet i 2023 og har to testklare piloter som testes for overføring av veiedata våren 2026 på konsumanlegget Pelagia Kalvåg og på industrianlegget Karmsund Protein. Lagring av hendelsesdata vil ifølge Pelagia påbegynnes så snart dette er definert.

Utviklingen mot konsumanlegg er primært rettet mot brukere av Marel sine vekter og ledes av Marel Norge AS. For mange anlegg innebærer forskriften utskifting av vekter og/eller styring til vektene for å muliggjøre lagring og overføring av data. Status hos Pelagia Kalvåg per mars 2026 er at styringssystemet er skiftet ut og at veiedata kan lagres i en lokal fil i påvente av et API for overføring til Fiskeridirektoratet. Løsningen er kun testet i liten skala, og feilhåndtering er noe begrenset.

Utviklingen for industrianlegg som benytter vekter av annen fabrikant ledes av Electric Control System Automation AS (ECS). Dette skal være en løsning som kan tilpasses alle vektleverandører. Status på piloten hos Karmsund Protein per mars 2026 er at anlegget kan logge og lagre veiedata i en intern database i påvente av et API for overføring til Fiskeridirektoratet. Løsningen er kun testet i liten skala, og feilhåndtering er noe begrenset.

Begge leverandørene har utarbeidet fremdriftsplaner som realistisk beskriver mulig takt for utvikling, testing og tilgjengeliggjøring av teknologi frem mot bestilling og leveranse til det enkelte anlegg. Planene er beheftet med to vesentlige usikkerheter: fremdriften av overføring av veiedata avhenger av når test-API fra Fiskeridirektoratet er klart, samt ferdigstilling av dataspesifikasjon og hvilke hendelser som skal lagres. Både Marel og ECS utarbeider egne forslag til hendelser som skal lagres, som de vil diskutere med Fiskeridirektoratet.

Marel estimerer ca. 6 måneders utvikling og testing fra test-API er klart og hendelsesdataene er definert, frem til piloten er gjennomført. ECS estimerer 9 måneder. Testing av pilotene avhenger av at det er drift på mottaksanleggene. Når pilotene er ferdigstilt og godkjent, åpner leverandørene for bestilling. Mange anlegg vil måtte investere i nytt utstyr. Leveringstiden vil være med på å avgjøre når anleggene kan stå klart. Lagring og overføring av veiedata vil for de fleste være lettere tilgjengelige ved at det kan benyttes eksisterende utstyr.

Tidslinjen fra Marel og ECS viser at det kan være realistisk å ferdigstille pilotløsningene i løpet av første kvartal 2027. Deretter kan leverandørene åpne for bestilling og planlegge installasjon. Etter dette må det legges opp en plan som sikrer at Justervesenet er tilgjengelig for godkjenning, samt at det er produksjon på mottaksanlegget i den gitte perioden.

Grunnet leveringstid, oppgradering av software, etablering av dataoverføring, tilpasning av tidsplan til Justervesenet, sesong m.m., mener de at alle andre enn pilotanleggene vil måtte søke om dispensasjon fra de nye kravene. Ut fra tidslinjen til leverandørene ser det ut til å være behov for dispensasjon i 12–36 måneder. De anbefaler at dispensasjoner utformes med klare kriterier og standardiserte søknadsskjema for å minimere administrativ belastning.

Pelagia anbefaler videre en samlet innføring av kravene til lagring og overføring av veiedata og lagring av hendelsesdata for å effektivisere innføringen tids- og kostnadsmessig. Trinnvis innføring gir dobbeltarbeid og øker kostnader knyttet til leverandørbesøk og installasjon.

Pelagia er positiv til å utforske alternative løsninger for overvåking av hendelser i vektene. Dette vil muliggjøre dokumentasjon av aktivitet rundt vektene historisk og i sanntid og kan innføres raskere og til en lavere kostnad enn lokal datalagring. I driftsfasen vil en slik løsning sannsynligvis holde en høyere oppetid til en lavere vedlikeholdskostnad. Pelagia stiller seg til disposisjon for videre dialog om temaet.

Pelagisk Forening støtter Fiskeridirektoratets forslag til overgangsordning, kriterier for dispensasjon og dispensasjonsordning.

De mener at det er viktig at ressursuttaket blir registrert korrekt. Samtidig ser de nødvendigheten av å unngå at næringen må investere i nye vekter og veiesystem i to omganger og etter kort tid. De viser også til at krav som medfører store kostnader kan gjøre mottak ulønnsomme og føre til nedleggelser. Dette vil være alvorlig for lokalsamfunn langs kysten og for den minste flåten. Enkelte mottakere gir allerede uttrykk for at de har små marginer og utfordringer blant annet på grunn av lave kvoter. Det pekes på at det er viktig at dispensasjoner blir gitt etter klare kriterier og i god tid.

Fiskebåt skriver at de støtter hovedintensjonen bak det nye regelverket og viser til at krav til automatiserte veiesystemer er et viktig og nødvendig tiltak for å sikre korrekt registrering av ressursuttaket, styrke kontrollen og bidra til økt tillit i markedene. Dette er også i tråd med næringens egne interesser og Norges internasjonale forpliktelser knyttet til dokumentasjon og bærekraftig forvaltning. Fiskebåt mener at det imidlertid er en svakhet ved kontrolltiltakene at det ikke innføres krav om videoovervåking ved landing og veiing.

Fiskebåt peker på at utviklingen i landindustrien over tid har vært preget av strukturelle utfordringer, herunder overkapasitet i deler av mottaksleddet. I et slikt perspektiv er det ikke uventet at skjerpede krav til teknologi og dokumentasjon bidrar til videre strukturtilpasning. Fiskebåt mener at dette i utgangspunktet er en nødvendig utvikling, og de legger til grunn at regelverket praktiseres på en måte som sikrer like konkurransevilkår.

De tar opp at det er avgjørende for den havgående flåten at regelverket bidrar til å styrke effektiviteten i verdikjeden. Fiskebåts medlemmer er avhengige av mottaksanlegg som kan håndtere store volum raskt uten driftsavbrudd. Svakheter eller mangler ved innføringen av de nye kravene kan påvirke flåtens operasjonelle effektivitet gjennom økt liggetid og redusert regularitet. Det er nødvendig med tett og forpliktende dialog mellom næring, leverandører og myndighetene i utviklingen av tekniske løsninger, APIer og systemintegrasjoner. Løsningene må fungere under reelle driftsforhold, inkludert i perioder med svært høy aktivitet.

Fiskebåt ser at det kan være behov for en avgrenset og forutsigbar overgangsordning som gir nødvendig fleksibilitet for næringen, og at det kan være behov for tilpasninger for de minste mottaksanleggene, men at næringen er tjent med et regelverk som bidrar til høy grad av etterlevelse og like rammevilkår for alle aktører. Et velfungerende teknologisk oppdatert kontrollregime er viktig for å opprettholde tilliten til norsk fiskerinæring, nasjonalt og internasjonalt. Fiskebåt ønsker å være en konstruktiv samarbeidspartner i det videre arbeidet, og de legger til grunn at regelverket innføres på en praktisk gjennomførbar måte som bidrar til forutsigbare og rettferdige konkurransevilkår.

Maaløy Seafood viser til pressemelding fra tidligere fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen: "*Dette er et sjumilssteg fra dagens situasjon, der mottaket registrerer den mottatte fangsten manuelt, uten krav til dokumentasjon, sier Ingebrigtsen*", og uttaler at gevinsten ved automatisk registrering vil være liten og ikke løse de reelle utfordringene. Den eneste nytten vil være å fange opp «tastefeil». De ser heller ikke at lagring av hendelser vil bidra til å løse problemer. Innsamling av data gir mulighet for bedre kontroll, men da må kunnskap og nødvendige analyseverktøy være tilgjengelige, og ifølge Maaløy Seafood vil dataene mest sannsynlig ikke bli brukt.

3.3. Innspill til overgangsordning og kriterier for dispensasjon

3.3.1 Overgangsordning

Sjømat Norge uttaler at det må unngås at det legges opp til en unødvendig lang overgangsordning. De mener at de fysiske enhetene ved en ny vekt vil være forberedt for lagring av hendelsesdata, selv om løsningene ikke vil være tilgjengelige på investerings-tidspunktet. Det vil kun være en oppgradering av programvare som er nødvendig, og det må være krav om at dette gjøres så tidlig som mulig etter at det er kommet slike løsninger.

Sjømatbedriftene er kritiske til at det foreslås en overgangsordning for inntil tre år. De mener dette vil forsinke innføringen av regelverket, skape ulike konkurransevilkår og redusere insentivene til nødvendig omstilling. Tilsvarende vil en vid dispensasjonsadgang kunne føre til at store deler av mottaksstrukturen opererer utenfor hovedkravene over lengre tid.

Sjømatbedriftene mener at overgangsordningen bør strammes inn og være tydeligere målrettet, at dispensasjoner praktiseres restriktivt og er tidsavgrenset, og at det stilles tydelige krav til dokumentasjon og oppfølging.

Fiskebåt skriver at de nye kravene må innføres med tilstrekkelig teknologisk realisme. De tar opp at erfaringene fra utviklingsløp og pilotprosjektene viser at særlig løsninger knyttet til håndtering av hendelsesdata fortsatt er under utvikling. De uttaler at det er viktig å unngå situasjoner hvor næringsaktørene tvinges til å foreta investeringer i løsninger som kort tid etter må erstattes eller oppgraderes.

Med bakgrunn i dette støtter Fiskebåt en overgangsordning som gir nødvendig fleksibilitet. De understreker samtidig at denne må være tydelig avgrenset og forutsigbar. Det må være stabile rammebetingelser som gjør det mulig for næringsaktørene å planlegge investeringer og tilpasninger på en rasjonell måte.

2.3.2 Kriterier for dispensasjon og forslag til dispensasjonsordning

Sjømat Norge er opptatt av at kravene må være like for alle, men de ser også at kravet om bruk av automatisk vekt ikke vil være praktisk hensiktsmessig for alle mottakere. Noen mottaksanlegg har en type aktivitet som gjør at det ikke er naturlig å stille krav om automatisk vekt. De nevner blant annet spesialiserte mottaksanlegg som for eksempel kun kjøper taskekrabbe eller hvalkjøtt. Råstoffmengden er heller ikke begrenset av knappe kvoter.

Når det gjelder dispensasjon fra kravene til det automatiske veiesystemet, så forutsetter de at dispensasjonsadgangen praktiseres svært strengt og at eventuelle dispensasjoner knyttes til nødtilfeller og har kort varighet. De skriver at det er uheldig at det ikke er anført noe om hvilke situasjoner som skal kunne kvalifisere til dispensasjon.

Til forslaget om dispensasjonsordning basert på omsetningsverdi viser Sjømat Norge til at det må være like krav for alle. Fritak fra kravet om hendelsesdata mener de vil gi større rom for og mindre risiko ved manipulering. Og dersom dispensasjonsordningen likevel blir innført, må dispensasjonen være tidsavgrenset. De uttaler at det er grunn til å forvente at løsninger for lagring av hendelsesdata blir tilgjengelige for alle i løpet av rimelig tid.

Norges Fiskarlag mener at drøftingene og vurderingene som er gjort i høringsnotatet med hensyn til kriteriene for dispensasjon fra kravet til bruk av automatisk vekt, hva som vil kunne anses som særlig tilfelle og dermed omfattes av dispensasjonsadgangen, er godt dekkende. Norges Fiskarlag er videre enig i at det legges opp til en streng praktisering av dispensasjonsadgangen for kravene til det automatiske veiesystemet.

Norges Fiskarlag støtter også direktoratets forslag til dispensasjonsordning for fritak fra kravet om automatisk vekt og fra kravet om hendelsesdata for de minste mottaksanleggene, hvor kriteriet ut fra kost-nytte er knyttet til omsetningsverdi per kalenderår på mindre enn 15 mill. NOK. De er av den oppfatning at en slik ordning langt på vei gir nødvendig tilpasning til de nye kravene for små og mellomstore mottaksanlegg. De tar opp at uforholdsmessige store kostnader i ytterste fall vil føre til nedleggelser, som gir negative ringvirkninger for kystsamfunnene. De viser til at mindre og mellomstore mottaksanlegg spiller en viktig rolle for bosetning og sysselsetting langs kysten og lokal verdiskapning. En reduksjon i antall mottaksanlegg gir færre landingsmuligheter og større avstander mellom mottaksstedene, med påfølgende økte driftskostnader for fiskeflåten og høyere CO₂-utslipp.

Norges Fiskarlag anmoder myndighetene om å legge til rette for fleksible og treffsikre ordninger utviklet i dialog med næringen for å sikre gode kontrollrutiner, samt fortsatt aktivitet og sysselsetting langs kysten.

Fiskebåt har forståelse for at det kan være behov for tilpasninger for de minste mottakene, blant annet av hensyn til lokal aktivitet og geografiske forhold. De advarer samtidig mot for vid praktisering av dispensasjoner og uttaler at det ofte er ved de minste anleggene at faren for overtredelser er størst. En omfattende dispensasjonspraksis mener de vil kunne undergrave formålet med regelverket og bidra til skjev konkurranse mellom aktører som opererer i det samme markedet. Fiskebåt anbefaler at det pålegges videoovervåkning ved de mottaksanleggene som får innvilget dispensasjon.

De tar videre opp at for den større fiskeflåten er det særlig viktig at de mottaksanleggene som håndterer de største volumene og som er kritiske for flåtens drift, omfattes fullt ut av de nye kravene og prioriteres i implementeringsarbeidet. Dette vil sikre at overgangen til nytt regime skjer på en måte som ivaretar effektiviteten i de mest sentrale delene av verdikjeden.

4. Oppsummering av høringsuttalelsene og Fiskeridirektoratets kommentarer

4.1 Kort oppsummering av høringsuttalelsene

Høringsinstansene er gjennomgående positive til innføring av nye krav om automatiske vekter og veiesystemer og støtter målsettingen om bedre ressurskontroll, korrekt registrering av fangst og økt tillit til fiskerinæringen. Flere peker imidlertid på at nye teknologiske løsninger med automatisk vektor og veiesystem ikke er tilstrekkelig, og understreker behovet for fortsatt fysiske landingskontroller, samt supplerende tiltak som kameraovervåking på kai.

Når det gjelder forslagene til overgangsordning og kriterier for dispensasjon, er det bred enighet om at det må være like krav for alle og at regelverket derfor bør praktiseres mest mulig enhetlig av hensyn til ressurskontrollen og for like konkurransevilkår for næringen. Det blir samtidig tatt opp at kravet om bruk av automatisk vekt ikke vil være praktisk hensiktsmessig for alle mottakere. Noen mottaksanlegg har en type aktivitet som gjør at det ikke er naturlig å stille krav om automatisk vekt, og at det for slike tilfeller kan åpnes for dispensasjon. Når det gjelder dispensasjon fra kravene til det automatiske veiesystemet, forutsettes det at dispensasjonsadgangen praktiseres svært strengt.

Til forslaget om dispensasjonsordning hvor det gis fritak fra kravet om automatisk vekt og fra kravet om lagring av hendelsesdata basert på omsetningsverdi, uttaler Sjømat Norge at det må være like krav for alle. De er derfor imot ordningen som de mener gir rom for manipulering. Dersom ordningen likevel blir innført, må den være tidsavgrenset. Norges Fiskarlag er enig i at det legges opp til streng praktisering av adgangen til dispensasjon fra kravene til det automatiske veiesystemet, men støtter forslaget til dispensasjonsordning. De mener at ordningen langt på vei gir nødvendig tilpasning til de nye kravene for små og mellomstore mottaksanlegg. De tar opp at uforholdsmessige store kostnader kan føre til nedleggelser med påfølgende negative ringvirkninger for fiskerinæringen og kystsamfunn.

Sjømat Norge og Sjømatbedriftene er restriktive til unntak, mens Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag og Pelagisk Forening tar opp at fleksibilitet er nødvendig for å ivareta små og mellomstore mottaksanlegg, kystsamfunn og de kystnære fiskeriene. Fiskebåt har forståelse for at det kan være behov for tilpasninger for de minste mottakene blant annet av hensyn til lokal aktivitet og geografiske forhold. Det advares samtidig mot for vid praktisering av dispensasjoner. Norges Sildesalgslag og Pelagia støtter muligheten for unntak fra de nye kravene basert på tydelige kriterier. Sildesalgslaget har ikke en nærmere formening om hvor terskelen for unntak skal ligge, men tar opp at det må være pragmatisk og gi rom for gode løsninger for de minste mottakene. Det er ellers et gjennomgående tema hos alle at overgangsordningen og dispensasjoner må gi forutsigbarhet, være klart definert, tidsavgrenset og praktisk håndterbart.

Det pekes ellers på økonomiske og praktiske utfordringer ved innføringen av de nye kravene, som store investeringer, usikkerhet knyttet til utviklings- og leverandørkapasitet, APIer og dataspesifikasjonen. Det vises til pågående pilotprosjekter og at teknologien ennå ikke er klar for fullskala innføring, videre at det er nødvendig med et tett samarbeid mellom myndigheter, leverandører og næringen. Det tas opp at de teknologiske forutsetningene for de nye kravene har vært til stede i mange år, samtidig anbefaler flere utsatt ikrafttredelse eller lengre overgangsordninger for å sikre en kostnadseffektiv innføring av kravene og tilstrekkelig tid til utviklingsarbeid og nødvendige omstillinger.

4.2 Fiskeridirektoratets kommentarer

Det vil fortsatt gjennomføres fysiske landingskontroller etter at de nye kravene til automatiske vekter og veiesystemer er innført. Når det gjelder kameraovervåkning på kai, så er dette kontrolltiltaket under utredning hos Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet er enig i at en vellykket innføring av de nye kravene forutsetter en tett dialog mellom myndighetene, fiskesalgslagene, leverandører og næringen. Det er en rekke pågående prosesser med utvikling av tilgjengelig teknologi, omstillinger og nødvendige tilrettelegginger for at de nye kravene skal kunne etterleves fra ikrafttredelsesdato, og det er en forutsetning at dette er på plass i god tid før ikrafttredelse. Som det tas opp fra flere, er det imidlertid en realisme i at deler av dette ikke vil være på plass til ikrafttredelse.

Fiskeridirektoratet arbeider med å tilrettelegge for å kunne motta veiedata fra vekter som skal brukes ved landing og omsetning av fisk og vi er i prosess med å ferdigstille dataspesifikasjonen for veiedata, samt utvikle et API for mottaket av veiedataene. For å unngå at næringen må registrere de samme dataene om vektene som skal brukes flere steder, arbeides det parallelt med en løsning for utveksling av data med Justervesenet. Det ses i tillegg på den interne driften av veiedataene med funksjoner for deling av data med andre kontrollmyndigheter. Fiskeridirektoratet har et tett samarbeid med Justervesenet og vi er i dialog med salgslagene med hensyn til nødvendige tilpasninger i seddelsystemet for utveksling av veiedata fra det automatiske veiesystemet til landings- og sluttseddel. Vi er også i kontakt med leverandører og næringen om tekniske krav og tilpasninger til regelverket.

De tekniske kravene som stilles til vekter og veiesystemer som skal brukes tar utgangspunkt i tilgjengelig teknologi. Vekt og veiesystemer som ivaretar krav og funksjoner fullt ut er per nå ikke hylleware, men Fiskeridirektoratet forventer at næringen gjør nødvendige forberedelser og utviklingsarbeid for å kunne ivareta kravene når de trer i kraft. Vi bidrar ved behov med nødvendige avklaringer og informasjon. Fiskeridirektoratet kartlegger imidlertid ikke leveransekapasitet eller driver frem utviklingen, som tatt opp av enkelte i høringen. Dette er det næringen selv som har ansvaret for. Og dersom næringen og systemutviklere ønsker å teste ut ny alternativ teknologi for å ivareta funksjonskrav som stilles til vekt og veiesystemet, for eksempel ved styring og overvåking av hendelser i veiesystemet, forventer Fiskeridirektoratet at dette gjøres som et supplement til det automatiske veiesystemet. Bruk av alternativ teknologi må dokumenteres og testes for hvorvidt den ivaretar de funksjonskrav den er tenkt å dekke.

Hvilke hendelser som skal lagres i vekten eller i veiesystemet er ellers avhengig av vekttypen som skal brukes og hvilke funksjoner og parameterendringer som kan påvirke veieresultatet. Leverandører og systemutviklere må beskrive og dokumentere hvilke funksjoner og hendelser som er aktuelle å lagre.

Det kom innspill i høringen på at det er behov for ulike avklaringer for å kunne gjøre riktige investeringer knyttet til produksjonsflyt, og det spørres om de nye kravene skal gjelde all fangst eller kun hovedart, og om både statiske og dynamiske vekter tillates og hvordan ulike løsninger som pallevokter og batchvekter skal inngå i systemet. Svaret er at kravene skal gjelde ved landing av all fangst, ikke kun hovedart. Alle vekter, også ikke-automatiske vekter (statiske vekter) når det tillates, skal være en del av det automatiske veiesystemet.

Fiskeridirektoratet er enig med høringsinstansene om at de nye kravene i størst mulig grad skal gjelde likt for alle mottakere av fisk i første hånd, og vi er enig i at dette er viktig for å sikre like rammevilkår. Innføringen av de nye kravene må imidlertid være praktisk gjennomførbart og økonomisk bærekraftig, og det er nødvendig at det tas hensyn til alle deler av fiskerinæringen. Å sikre likebehandling og like konkurransevilkår kan ha to sider ved seg som må balanseres. På den ene siden må det unngås at det legges opp til for vide og omfattende dispensasjoner og overgangsordning. På den andre side vil denne type ordninger kunne være nødvendig for å faktisk bidra til like konkurransevilkår, ettersom de ulike aktørene i næringen kan ha svært ulike forutsetninger for å kunne etterleve nye krav. Samtidig skal den klare hovedregelen være lik praktisering av regelverket. Unntak skal, slik det også gis innspill på i høringen, sikre nødvendig fleksibilitet ut fra en "kost-nytte-vurdering" og samtidig være målrettet, avgrenset og definert for blant annet gi nødvendig forutsigbarhet. Overgangsordningen og dispensasjoner skal være søknadsbaserte og innvilgede søknader bør være tidsavgrenset.

5. Etablering av overgangsordning og kriterier for dispensasjon

5.1 Overgangsordning

Et mål med innføringen av de nye kravene er å begrense risikoen for at mottaksanlegg må skifte vekt og veiesystem i flere omganger og innenfor en kort tidsperiode. En slik risiko reduseres med en begrenset overgangsordning som gjør det mulig for næringen å tilpasse seg de nye kravene uten unødvendige økonomiske byrder.

Det anbefales i tråd med dette at det etableres en begrenset overgangsordning som gir næringen en fleksibilitet og mulighet til å spre kostnadene for nye investeringer som ikke kan vente, og som må gjøres før regelverket trer i kraft, over et litt lengre tidsrom. Samtidig unngås det at nye investeringer vil ha kort levetid.

Dersom det ved et mottaksanlegg er et umiddelbart behov for å kjøpe ny hovedvekt av tekniske årsaker for å kunne opprettholde normal drift/produksjon i perioden fra kravene ble vedtatt og frem til ikrafttredelse, og det ennå ikke finnes løsninger på markedet for lagring av hendelsesdata i vekten eller i veiesystemet, kan denne aktøren søke om å inngå i overgangsordningen som da gir et midlertidig fritak fra kravet til lagring av hendelsesdata. Fritaket gjelder fra de nye kravene trer i kraft og i inntil tre år fra dette tidspunktet. De øvrige kravene

til både vekter og veiesystem skal følges. Innenfor denne perioden på tre år skal aktøren sørge for å få på plass systemer for lagring av hendelsesdata i henhold til forskriften.

Kriteriene for å inngå i overgangsordningen:

- mottaksanlegget har et umiddelbart behov for å kjøpe ny hovedvekt i perioden fra de nye kravene ble vedtatt og frem til ikrafttredelse, og det finnes på dette tidspunktet ikke løsninger på markedet for lagring av hendelsesdata i vekten/veiesystemet,
- hovedvekten må byttes ut av tekniske årsaker for å kunne opprettholde normal produksjon og drift ved mottaksanlegget, og
- det er ikke mulig å reparere vekten, eller kostnadene med å reparere vekten vil være tilnærmet det samme som å kjøpe ny vekt.

Den som søker, må kunne dokumentere at kriteriene for dispensasjon er oppfylt.

Dersom en aktør har kjøpt ny vekt og inngår i overgangsordningen, og vektleverandører kan tilby oppgraderingsløsninger før de tre årene utløper som gjør at vekten tilfredsstiller kravene uten at det blir nødvendig å kjøpe ny vekt, skal vekten oppgraderes så snart som det er mulig. Da unngås det at overgangsordningen bidrar til å forsinke innføringen av kravet om hendelsesdata som en del av det automatiske veiesystemet, eller at overgangsordningen reduserer insentivene til nødvendig omstilling.

Ordningen bør være søknadsbasert. Mottaksanlegg som får innvilget søknad, skal holde Fiskeridirektoratet oppdatert om planer og status for arbeidet med å tilrettelegge for at kravene til vekten(e) og det automatiske veiesystemet kan ivaretas fullt ut.

5.2 Dispensasjoner

5.2.1 Dispensasjonsordning og dispensasjon fra kravet til bruk av automatisk vekt

Vi ser at det er behov for å kunne gi dispensasjon for enkelte mottakere og for enkelte særlige tilfeller fra kravet om bruk av automatisk vekt og fra kravet om lagring av hendelsesdata. Fiskeridirektoratet anbefaler derfor at det legges opp til at mottakere som tar imot en begrenset mengde fisk kan få dispensasjon basert på en vurdering av kost opp mot nytte og at det etableres en dispensasjonsordning basert på omsetningsverdi for de minste mottakene. Grensen bør som begrunnet i høringsnotatet settes på inntil 15 mill. NOK. Det kom ingen høringsinnspill med hensyn til dette beløpet. Ordningen gir dispensasjon fra kravet til automatisk vekt og fra kravet om lagring av hendelsesdata. De øvrige kravene skal følges.

Dispensasjonen vil være tidsbegrenset. Søknadskriteriet og innslagspunktet for dispensasjon baseres på gjennomsnittet av de tre siste års omsetning ved mottaksanlegget.

Dispensasjonsordningen vil typisk omfatte landing til mobile kjøpestasjoner, restauranter, detaljister og ved kaisalg hvor mottaksstedet og mengden fisk som mottas i seg selv tilsier at det ikke er praktisk hensiktsmessig med bruk av automatisk vekt. Det er ved disse mottakene heller ikke økonomisk bærekraftig å anskaffe en automatisk vekt med funksjon for lagring av hendelsesdata, eller tilrettelegge for lagring av hendelsesdata i den ikke-automatiske vekten. Det bør derfor kunne gis derfor dispensasjon fra både kravet til automatisk vekt og fra kravet om lagring av hendelsesdata i vekten eller i veiesystemet.

Søknader om dispensasjon utover den angitte dispensasjonsordningen, som søknader om dispensasjon fra kun kravet om bruk av automatisk vekt, vil for noen tilfeller måtte vurderes og ses i sammenheng med type mottaksanlegg og hvordan fangsten mottas og eventuelt produseres på mottaksstedet. Det kan være mindre mottaksanlegg hvor omsetningsverdien er forholdsvis høy og overstiger 15 mill. NOK, men hvor fangsten mottas og håndteres på en slik måte at det ikke er hensiktsmessig og i tillegg praktisk utfordrende å tilrettelegge for, samt å benytte automatisk vekt. Dette vil typisk omfatte landing til mindre mottaksanlegg med mye manuell behandling av fangsten fra den mottas og frem til landings-/sluttseddelen er ferdig utfylt og signert av begge parter.

De minste mottaksanleggene med tanke på antall landinger per kalenderår og kvantumet som mottas, benytter i dag ikke-automatiske vekter ettersom disse er best egnet slik mottakene er innrettet med mindre grad av sammenhengene produksjonslinjer og manuell behandling av fangsten. Dette gjelder spesielt hvitfiskanlegg og anlegg som tar imot skalldyr. Å anskaffe automatisk vekt vil kunne kreve større investeringer og behov for tilpasninger av den automatiske vekten, i tillegg til anskaffelse av nytt produksjonsutstyr i tilknytning til vekten og veiesystemet. En slik investering vil for enkelte aktører ta lang tid å tjene inn og i ytterste konsekvens medføre kostnader disse ikke vil tåle. Dette er et momenter som vi ser må tas med i vurderingen ved behandlingen av disse søknadene.

5.2.2 Dispensasjon fra kravene til det automatiske veiesystemet

Fiskeridirektoratet anbefaler at det legges opp til en streng praktisering og svært begrenset bruk av dispensasjonsadgangen fra kravene til det automatiske veiesystemet, med unntak av dispensasjoner (dispensasjonsordningen) som nevnt fra kravet om lagring av hendelsesdata. Kravet om automatisk veiesystem med funksjoner for lagring og overføring av veiedata til Fiskeridirektoratet og elektronisk utveksling av veiedata med seddelsystemet, mener vi skal som en klar hovedregel følges av alle uavhengig av hvilke arter som mottas, mottaksanleggets mottaksstruktur, størrelse og omsetning per kalenderår.

Et typisk særlig tilfelle hvor det vil måtte gis dispensasjon, er når det er gitt dispensasjon fra kravet om elektronisk seddel. Det vil da ikke være mulig med en elektronisk utveksling av veiedata med seddel. Det er imidlertid svært få eller ingen tilfeller hvor det gis dispensasjon for føring av papirseddel. Salgslaget kan imidlertid med hjemmel i landingsforskriften § 15 fjerde ledd gi tidsbegrenset dispensasjon fra kravet om at det skal anvendes elektronisk utstyr og programvare for registrering og kvalitetssikring av landings- og sluttsedler, samt ved overføringen av slik informasjon etter at seddelen er ferdig utfylt og undertegnet.

Et særlig tilfelle vil også være ved landing av rensefisk for bekjempelse av lakselus i akvakulturanlegg. Det følger av landingsforskriften § 5 tredje ledd at for disse tilfellene kan vekten beregnes ved bruk av omregningsfaktorer for leppefisk fastsatt av Fiskeridirektoratet. Det vil da si at fangsten ikke veies, men bestemmes på bakgrunn av telling av antall fisk som omregnes til et kvantum som da oppgis manuelt på seddel.

5.2.3 Vilkår ved dispensasjon

Ved dispensasjon fra kravet til bruk av automatisk vekt, vil det ikke være aktuelt å sette vilkår utover at det skal benyttes en egnet ikke-automatisk vekt som inngår i det automatiske veiesystemet. For de aktørene som gis dispensasjon fra kravet om hendelsesdata, kan det være aktuelt å sette vilkår om at hendelser i vekten skal dokumenteres manuelt.

5.3 Informasjon om og fremgangsmåte ved behov for dispensasjon

Fiskeridirektoratet vil legge til rette for en elektronisk påmeldingsordning for dispensasjonsordningen og de aktuelle aktørene som oppfyller kriteriet for dispensasjon etter denne. Dette er praktisk av ressursmessige grunner. Søknader om å inngå i overgangsordningen til nytt regelverk og søknader om dispensasjon utover dispensasjonsordningen, vil gå til manuell saksbehandling med saksbehandlingstid. Fiskeridirektoratet vil opprette og legge til rette for elektroniske påmeldings- og søknadsskjema som skal være enkle å fylle ut og sende inn. En oversikt over aktører som får innvilget dispensasjon blir lagt ut og tilgjengeliggjort på Fiskeridirektoratets hjemmeside.

Informasjon om påmeldings- og søknadsskjema når disse er klare til bruk, samt øvrige opplysninger og informasjon om temaet og innføringen av de nye kravene, vil tilsvarende bli lagt ut på Fiskeridirektoratets hjemmeside. Det arbeides med en egen temaside for vekter og veiesystem som fortløpende vil oppdateres med aktuelle og nye opplysninger og avklaringer parallelt med pågående prosesser, utvikling og tilrettelegging for de nye kravene.